

Vítej na palubě!

Když jsi přijal Pána Ježíše Krista, učinil jsi nejdůležitější rozhodnutí svého života. Důležitější, než je volba povolání, ba dokonce důležitější, než je vstup do manželství. Rozhodl ses, jak budeš trávit věčnost. Toto rozhodnutí jsi vyjádřil křtem a stal ses služebníkem našeho Pána Ježíše Krista. Aniž jsi to možná tušil, stal ses součástí jeho těla, totiž církve.

Pokud se nyní rozhoduješ (nebo ses možná již rozhodl) stát se členem našeho sboru, Křesťanského společenství Praha, pak to rozhodnutí není zdaleka tak důležité. Nicméně pro Tvůj bezprostřední, každodenní život důležité je, dokonce může být velmi důležité. Bez církve totiž nemůžeme duchovně růst.

Ježíš nás učinil částmi (členy) svého těla. Když jsme se rozhodli pro Krista, přijali jsme nového Pána. Do té doby jsme otročili hříchu – bez ohledu na to, zda jsme si to uvědomovali nebo ne. Nyní máme sloužit spravedlnosti. Bůh si zde na zemi připravuje nevěstu pro svého Syna. Stvořil nás tak, že potřebujeme jeden druhého. Ty potřebuješ najít své konkrétní místo v Kristově těle. Potřebuješ to pro svůj osobní duchovní růst, ale potřebují tě také ti druzí. Bůh ti dal určitá obdarování a dal ti rovněž určité povolání; těmi obdarováními budeš sloužit ostatním. Budeš je doplňovat v tom, co jim schází. Také ty nejsi bez těch ostatních úplný – oni budou doplňovat to, co schází tobě.

Církev je „společenství poutníků“. Není to společenství dokonalé, protože obrácením k Bohu se nestáváme bezhříšnými lidmi. Je to, jak řekl kterýsi středověký teolog, „smíšené společenství“, kde spolu roste pšenice i koukol. Apoštol Pavel napsal: „Musí mezi vámi být různé skupiny, aby se ukázalo, kdo se osvědčí“ (1. Korintským 11,19). Už v prvotní církvi docházelo k různým štěpením vzhledem k tomu, že lidé byli sobečtí či příliš ambiciózní. Později se církev rozdělila na různé denominace.

Proto je v našem městě spousta nejrůznějších sborů, náboženských obcí a farností. Jedině Bůh je schopen posoudit, kdo ho poslouchá celým srdcem. Proto se neprohlašujeme za „nejlepší sbor“ nebo „nejlepší církev“, i když usilujeme – nebo máme usilovat – abychom Bohu patřili celým srdcem a abychom Beránka (Ježíše Krista) následovali, kamkoli půjde. Vstupuješ do konkrétního sboru, do konkrétního společenství, které má svou historii, své přednosti i nedostatky, své zápasy a úkoly... V tomto spisku se dozvíš něco o tom, kdo jsme.

Z dějin sboru

Dan Drápal, zakladatel sboru

V roce 1977 měla Českobratrská církev evangelická (ČCE) v Praze 21 sborů. Jedním z nich byl sbor v Praze 7 – Holešovicích, který se scházel v malém sále v ulici Na Maninách. Tento sbor vznikl jako samostatný sbor poměrně pozdě, až počátkem padesátých let. Předtím byl tzv. „kazatelskou stanicí“ Klimentského sboru (ten sbor je jedním ze dvou nejstarších evangelických sborů v Praze a schází se v bývalém kostele sv. Klimenta v Klimentské ulici na Novém Městě).

1. března 1977 jsem do tohoto sboru nastoupil jako vikář (to je podle zřízení evangelické církve něco méně než farář). Toho roku byla průměrná účast na nedělních bohoslužbách 29 lidí; naprostá většina z nich byla starší 60 let. Ve sboru byla malá skupinka dětí, mezi nimi byl i nynější hlavní pastor sboru Lubomír Ondráček, který tedy zná celé dějiny našeho sboru „na vlastní kůži“.

Já sám jsem tehdy nebyl obrácený, i když jsem k tomu neměl daleko. Znovuzrodil jsem se někdy v zimě roku 1978. Ve sboru se začala ve čtvrtek scházet malá skupinka obrácených lidí, která však rychle rostla. Tzv. „čtvrteční mládež“ se stala během asi dvou let shromážděním větším, než byly nedělní bohoslužby. Nicméně i na nedělních bohoslužbách účast nejprve pomalu, později rychleji stoupala.

Do sboru vstupovali jednak lidé, kteří původně pocházeli z jiných evangelických sborů (a v Praze byli třeba na studiích), jednak lidé „ze světa“, kteří neměli původně žádnou církevní příslušnost. Podíl této druhé skupiny lidí se neustále zvětšoval.

Od roku 1980 jsme se začali scházet v malých skupinkách k biblickému studiu. Tehdy jsme se stali „skupinkovým sborem“, jakým jsme dodnes.

V průběhu osmdesátých let jsme se dostávali stále více do napětí s evangelickou církví. Byla v ní celá řada lidí, která nám fandila, ale byli tam i jiní, kteří s námi hluboce nesouhlasili. Pro nás byla nejpalčivější otázka křtu vodou. Obracelo se mnoho lidí, které jejich rodiče (nebo možná spíše prarodiče) nechali jako nemluvnata „pokřtít“ pokropením a v evangelické církvi byli považováni za pokřtěné. Oni sami však cítili, že to nebyl biblický křest vodou, neboť o křtu vodou se mluví v Nové smlouvě vždy v souvislosti s vírou a pokáním. My jsme je z hlediska církevního zřízení Českobratrské círk-

ve evangelické nesměli pokřtít. Mnoho let jsme usilovali o změny v tomto církevním zřízení, leč naprosto bezvýsledně.

Když se po pádu komunismu ukázala možnost legálně existovat samostatně, mělo staršovstvo sboru několik rozhovorů se Synodní radou (vedením evangelické církve), které vyústily v pokojný odchod našeho společenství z ČCE v červnu roku 1990.

V květnu 1990 jsme se nechali zaregistrovat jako občanské sdružení, protože tehdy platný církevní zákon neumožňoval, abychom byli registrováni jako církev. Doufali jsme, že se tento stav brzy změní, ale nakonec trval až do června roku 2002.

Na počátku jsme vůbec neplánovali, že vznikne nějaká nová denominace. Mysleli jsme, že budeme samostatným sborem. Nicméně sbor již před rokem 1990 pořádal různé akce, které přitahovaly jiné křesťany, a tak se stalo, že se k nám po našem vzniku začaly hlásit různé skupiny. Upravili jsme stanovy tak, aby mohly vznikat další sbory, a tak již v roce 1990 vznikla Křesťanská společenství jako svazek nezávislých sborů. Během dalších let se k nám připojily různé skupiny, některé pouze dočasně. Prošli jsme určitým vnitřním vývojem. Nyní čítají Křesťanská společenství 43 sborů a misijních skupin (k 31. 12. 2011). 20. června roku 2002 byla Křesťanská společenství státem zaregistrována jako Církev Křesťanská společenství.

Charakter sboru

V Praze je celá řada různých sborů. Jsme zpravidla považováni za evangelikální charismatický sbor. Věříme, že Bible je Duchem svatým inspirované Boží Slovo, a věříme, že Duch svatý i dnes udílí těm, kdo uvěřili v Ježíše Krista, své dary.

Chceme být sborem radikálním, nikoli však exkluzivním. Jak již bylo uvedeno, nepovažujeme se za „jedinou správnou církev“ a pěstujeme obecnost s jinými sbory, které považujeme za součást těla Kristova. Přirozeně máme nejbližší k těm, které rovněž uznávají Písmo za normu učení a zdroj života a věří v působení Ducha svatého i v dnešní době.

Již při svém vzniku, v červnu roku 1990, jsme přijali na základě prorockého zjevení **čtyři zásady**: víra založená na Božím slově, neustálá modlitba, dosvědčování Boží svatosti a štědré dávání.

Vyšli jsme z Českobratrské církve evangelické. Evangelické církve obecně mají svůj původ v reformaci, která mimo jiné hlásala heslo *sola scriptura* (pouhým Písmem). Toto heslo znamenalo, že Bible má být normou života církve. Byla to správná reakce na stav, kdy v církvi byla spousta lidských a nebiblických nauk. Později ovšem – a zvláště ve dvacátém století – Českobratrská církev evangelická učení o inspirovanosti a závaznosti Božího slova do značné míry opustila. Věříme, že Bůh nás touto první zásadou vrací k reformačním základům.

Věříme, že Bůh chce, abychom s ním žili, abychom se ho dotazovali, abychom se přimlouvali za sebe i za jiné, abychom se modlili za svůj národ a abychom Boha neustále chválili. Toto naplňujeme mimo jiné na sborových modlitebních setkáních, které se konají jednou měsíčně v pondělí (konkrétní data najdeš v časopisu Sborový dopis) a také skrze několikadenní modlitební řetězy (v rámci iniciativy 24/7). Dále máš možnost se zapojit do modliteb za poslance a senátory (organizuje KMS), do nepřetržité modlitební stráže za ČR nebo se účastnit regionálních modlitebních.

Tam, kde církev opouští Písmo a modlitbu, rovněž nevykonává kázeň. Chceme se vyvarovat všeho zákonictví a tvrdosti, nicméně chceme také dosvědčit, že Bůh je svatý a volá nás ke svatosti v myšlení i v životě.

Konečně jsme povoláni k tomu, abychom nebyli konzumenty, ale abychom se z přijímajících měnili v dávající. Sbor podporuje misijní a sociální práci a přispívá na řadu různých projektů. Podílem na sbírkách se toho můžeš účastnit také.

V roce 1998 jsme pak formulovali *záměr sboru*, který vyjadřuje, proč zde podle našeho mínění Bůh Křesťanské společnosti Praha má. Tento záměr jsme pak shrnuli do věty **Kristem proměněné životy**.

Vnitřní řád sboru

Jsme součástí Církve Křesťanská společnost a proto pro nás platí její Základní dokument a Vnitřní řád. Ty ovšem ponechávají prostor pro vnitřní řády jednotlivých společností, protože řeší pouze obecné věci. I náš sbor má svůj vnitřní řád, který určuje nejzásadnější organizační otázky sboru jako je povolávání pastorů a starších, zřizování nových regionů apod. Tento vnitřní řád najdeš jako přílohu B na konci této brožurky.

Výroční shromáždění

Každoročně se konají jednak výroční regionální shromáždění, jednak sborové výroční shromáždění. Na těchto shromážděních vedoucí regionů (případně hlavní pastor) předkládají výroční zprávu a je prezentována i finanční zpráva. Na těchto shromážděních je možno se zeptat na cokoli ze života sboru.

Tato shromáždění se konají zpravidla na podzim.

Kdo může být členem

Členem sboru se může stát kterýkoli člověk, jenž přijal Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána a na znamení tohoto kroku se dal pokřtít ve vodě. Je dobré, aby se každý před vstupem seznámil s charakterem našeho sboru a s tím, jak sbor funguje – tomu slouží i tato brožurka.

Členem sboru se stává oficiálně na veřejném shromáždění některého z regionů KS Praha, kde zpravidla podá krátké svědectví o tom, jak uvěřil. V odůvodněných případech na tomto veřejném svědectví netrváme.

Noví členové jsou představeni celému sboru na nejbližším sborovém shromáždění.

Než se staneš členem zrovna našeho sboru, je důležité, aby sis kladně odpovídal na následující otázky. Nechceme říci, že jsou to striktní „podmínky“ pro to, abychom tě do sboru přijali, ale jsou to věci, které jsou pro nás ve sboru důležité, a budeš se tedy setkávat s tím, že se o těchto věcech bude ve sboru mluvit.

1. Sborová vize. Můžeš se ztotožnit s naším záměrem a chceš usilovat a pracovat na tom, aby i tvůj život byl Kristem proměněný? Je i tvým cílem získávat další lidi pro Krista, zvěstovat jim nejrůznějšími způsoby evangelium, přivádět je do sboru a pomáhat jim Krista dále poznávat? Je i pro tebe Boží slovo základní normou života i zbožnosti a chceš se jím řídit? Je i pro tebe důležitá modlitba jako prostředek budování vztahu s Bohem? Stojíš o navazování a budování vztahů s ostatními křesťany, především asi na regionu, na který budeš chodit?
2. Autority. Jsi ochoten uznávat a respektovat sborové autority– starší sboru? Jsi připraven se jim podřízovat a modlit se za ně?
3. Domácí skupinky. Jsi ochoten hledat domácí skupinku, kam bys podle svých možností pravidelně chodil a kde bys vědomě pěstoval úzké obe-

cenství? A pokud ti v chození na domácí skupinku dočasně brání vnější okolnosti, chceš hledat možnost, jak budovat úzké obecnství s alespoň jedním křesťanem? Jsi ochoten budovat transparentní vztahy a dovolit těm, kdo jsou ti nejbliže, nahlédnout do svého života?

4. Služba. Jsi ochoten nasadit se do služby Pánu podle svých obdarování a schopností? Jsi ochoten dávat svůj čas, své pohodlí, svou energii, své schopnosti a své finance do služby Pánu? Jsi připraven nechat se Bohem použít a chceš tyto příležitosti vyhlížet a aktivně vyhledávat? Jsi ochoten přinášet Bohu i oběti – dávat Bohu to nejlepší i sám sebe?
5. Finance. Jsi ochoten se podílet na fungování sboru i placením desátek ze svých příjmů? Jsi ochoten ctít Boha i ze svého majetku? Jsi srozuměn s tím, že se ve sboru desátky platí a finanční obětavost i ve formě sbírek patří k životu našeho sboru?
6. Rozvoj poznání. Jsi připraven usilovat o rozvoj svého biblického poznávání, a to jak vlastní četbou Písma a modlitbou, tak i hledáním dalších příležitostí vzdělávání – pro nově obrácené např. absolvováním kurzu Základů křesťanské víry nebo jinou formou seznámení se základy křesťanské věrouky?

Opuštění sboru

Ze sboru lze odejít několika různými způsoby. Předně ovšem chceme poznamenat, že odejít z našeho sboru není těžké. Vedeme své členy k dospělosti a k vlastnímu rozhodování a nedíváme se na ně jako na nespěprávné bytosti.

Odchody ze sboru můžeme rozdělit na pozitivní, neutrální a negativní.

Pozitivním odchodem je kupříkladu odchod na misií nebo do služby v jiném sboru.

Neutrálním odchodem je odstěhování se do jiného města nebo přechod do jiného sboru v důsledku uzavření manželství s partnerem z druhého sboru.

Negativním odchodem je vychladnutí a ztráta zájmu o život ve společenství, v důsledku čehož je člověk vyškrtnut, nebo přímo pád do vážného hříchu, kdy je člověk vyloučen.

Vyškrtnutím vyjadřujeme, že daný člověk nežije s námi. Nevyjadřujeme se k otázce, zda žije s Bohem, protože o tom nemusíme mít dostatek informací. *Vyloučením* vyjadřujeme, že takový člověk dle našeho mínění nežije s Bohem. (Mezi vyloučením a vyškrtnutím zřetelně rozlišujeme.)

Může se stát, že někdo přestane souhlasit s tím, jak náš sbor žije, a rozhodne se odejít sám. Podle stanov by měl vystoupit s písemným udáním důvodů. Jsou dva dobré důvody, proč by se měl člověk písemně vyjádřit o příčinách odchodu ze sboru. Jednak můžeme připustit, že se skutečně mýlíme, a pak nám vyjádření odcházejícího člověka může posloužit k nápravě, jednak se tím zamezí vzniku dohadů o příčinách jeho odchodu v budoucnosti. Obě strany ví, jaké důvody byly udány, a ví tedy, na čem jsou.

Co se týče vyloučení či vyškrtnutí, i to by mělo proběhnout písemně. Může tomu zabránit pouze to, že se někdo odstěhuje a nesdělí sboru svou novou adresu. V takovém případě je ve sboru uložen dopis o vyloučení či vyškrtnutí, aby mohl být předán, pokud se nám s daným člověkem podaří znovu navázat spojení.

O vyloučení či vyškrtnutí rozhoduje staršovstvo regionu, kde byl daný člověk do sboru přijat. V případě, že je člověk vyloučen, musí být v dopise jasně uvedeno, co bylo příčinou vyloučení, a dále, za jakých okolností je možné, aby byl vyloučený opět do sboru přijat.

Vyloučený či vyškrtnutý může do sboru opět vstoupit. Vyloučený v případě, že pominou důvody vyloučení, vyškrtnutý v případě, že vysvětlí důvody, proč opustil společenství, a vyjádří vůli nadále se společenstvím žít.

Sbor, regiony a skupinky

Vzhledem ke své velikosti jsme sborem s poněkud košatou strukturou. Ta nám umožňuje, abychom zkombinovali výhody velkého sboru s výhodami přehledného obecnství, kde se mohou lidé navzájem znát. Jsme jedním sborem, který je ovšem rozdělen do regionů. Tam, kde je to účelné, děláme věci „celosborově“. Tak máme např. společnou biblickou školu, kurz Základů křesťanského života, skupinku dorostu, staršího dorostu (říkáme jí „porost“), společnou skupinku mládeže (říkáme jí „odrost“) a také jedno účetnictví.

Sbor je administrativně rozdělen na regiony. V čele každého stojí pastor a regionální starší, popřípadě je veden kolektivně regionálním staršovstvem. Předpokládáme, že starší znají všechny členy svého regionu. Zatímco první neděle v měsíci se scházíme všichni dohromady, o ostatních nedělích se scházíme na regionálních shromážděních.

Každý region má několik domácích skupinek. Ty umožňují hlubší sdílení, které ve větším počtu na regionálním shromáždění není možné. Doporučujeme každému, aby se účastnil života některé domácí skupinky. Některé skupinky jsou více či méně specializované podle různých kritérií (modlitební, dorostová, ukrajinská...). Vhodnou alternativou jsou také miniskupinky.

Vedoucí domácích skupinek jsou povoláváni vedením regionu. Rozlišujeme mezi „pověřením“ a „ustanovením“. Nový vedoucí skupinky je nejprve pověřen, a pokud se osvědčí, je po nějaké době – zhruba půl roku až rok – ustanoven. Vážíme si všech, kteří jsou ochotni vstoupit do role vedoucích skupinky, ale uvědomujeme si, že ne každý má potřebné obdarování. (Podobně jsou nejprve pověřováni a až po nějaké době ustanovováni vedoucí regionů. Jinak je tomu se staršími – předpokládáme, že za starší jsou povoláváni lidé, kteří se už delší dobu charakterově osvědčili. Starší jsou kooptováni.)

Celý sbor je veden hlavním pastorem a sborovým staršovstvem, což je shromáždění všech regionálních pastorů a ostatních starších. Sborové staršovstvo má pravomoc měnit vnitřní řád, povolávat nové pastory a starší a rozhodovat o orientaci sboru ve věroučných otázkách. Má rovněž právo odvolat hlavního pastora.

Služba ve sboru

Předpokládáme, že každý po čase vstoupí do nějaké služby. Nechceme ovšem, aby někdo na sebe bral nějakou službu jen proto, že musí. Věříme, že každý křesťan, tedy i Ty, má své konkrétní obdarování. Snažíme se, aby lidé měli možnost vstoupit do služeb, které odpovídají jejich obdarování. Pochopitelně respektujeme časové možnosti a rodinné poměry. Naším cílem je, aby se každý na službě ve sboru podílel rád, způsobem odpovídajícím jeho konkrétní situaci.

Sborové finance

Základním zdrojem našich příjmů jsou desátky (což je zpravidla desetina příjmu), které platí členové sboru. Jsme přesvědčeni, že křesťané mají platit desátky, toto učení ale nikomu nevnučujeme. Jsme ovšem toho názoru, že

náš sbor chce vyvíjet určitou činnost, pro kterou potřebuje finanční krytí, a proto bychom platili desátky z praktických důvodů, i kdybychom byli věroučně přesvědčeni, že desátky se platit nemusí. Jinými slovy, pokud zásadně nechceš platit desátky, zvaž prosím, zda chceš do našeho sboru opravdu vstoupit.

Na druhé straně jsme přesvědčeni, že církve by neměly být financovány státem. Považujeme za přijatelné, když stát podporuje určitou konkrétní činnost církve (nemáme tedy námitky proti státním dotacím pro církevní školy a zejména pro církevní charitativní instituce). Placení pastorů státem nevidíme jako správné.

Zacházení s finančními prostředky je klíčovou záležitostí. Pán Ježíš říká: *Kdo je věrný v nejmenší věci, je věrný také ve velké; kdo je v nejmenší věci nepoctivý, je nepoctivý i ve velké. Jestliže jste nespravovali věrně ani nespravedlivý majetek, kdo vám svěří to pravé bohatství?* (Lukáš 16,10n.) Proto klademe důraz na to, aby naše hospodaření bylo naprosto transparentní. Máš právo se na cokoli zeptat; co se týče financí, není ve sboru nic utajeného.

Náš stát umožňuje, aby sis finanční prostředky darované církvi odepsal ze základu daně (týká se podnikatelů i zaměstnanců). Na počátku každého roku vydáváme tedy potvrzení o výši darů (desátků), které nám jednotliví dárci poskytli. Dárci musí ale v případě darů v hotovosti do sbírek na regionech požádat regionálního pokladníka o evidenci těchto darů. Při platbě na účet sboru o tom informovat sborovou účetní.

Desátky a pravidelné sbírky se dělí podle určitého klíče. V současné době je klíč následující: 59 % vybraných peněz zůstává regionu, 24 % se odvádí na platy celosborových zaměstnanců a centrální režijní výdaje, 10 % jde na stavební fond, 3 % na dary, které rozděluje grantová komise mimosborovým charitativním a misijním projektům, a 4 % jsou použita na podporu našich misionářů.

Vybrané peníze pokrývají nájem, mzdy a režii regionů či sboru. To, že máme jeden účet a hospodaříme společně, uspoří řadu prostředků.

O mzdách rozhoduje mzdová komise. Tvoří ji pět volených zástupců z pěti početně největších regionů. Jsou voleni na dvouleté období. Nikdo ze zaměstnanců sboru tedy nerozhoduje o výši svého platu. Staršovstvo nemůže rozhodnutí této komise nijak ovlivnit a ani se o to nepokouší.

Přijali jsme zásadu, že máme část vybraných prostředků dát jiným. 7 % vybraných peněz tedy putuje mimo náš sbor přímo – především na podporu

misionářů. O tom, jak bude těchto 7 % financí využito, rozhoduje tzv. „grantová komise“ a „misijní rada“. Každý region může do těchto komisí vyslat svého zástupce. Grantová komise dává doporučení jak sboru, tak regionům. Pečuje o to, abychom nepodporovali finančně neprůhledné organizace nebo organizace, které neslouží Božímu království. Misijní rada plánuje materiální podporu misionářů, ale pečuje též o jejich duchovní podporu. Další podpora je zasílána přímo z regionálních rozpočtů. V průměru jde ze sborového rozpočtu 12 % na mimosborové účely.

— vedení sboru

Záměr sboru KS Praha

KS Praha existuje v prvé řadě ne kvůli lidem, ale kvůli Bohu. Chceme Bohu sloužit a oslavovat ho a naší touhou je, aby měl z našich životů radost a aby mu bylo na našich shromážděních dobře.

- Chceme být místem, kde zranění, zoufalí a hledající lidé mohou najít lásku, přijetí, pomoc, naději, odpuštění, vedení a povzbuzení.
- Chceme sdílet radostnou zvěst o Pánu Ježíši Kristu s obyvateli města Prahy a okolí.
- Chceme být rostoucím společenstvím, v němž se učíme žít mezi sebou v lásce a kde poznáváme „celou Boží vůli“.
- Chceme být místem, kde je duchovní autorita uplatňována dle Božího slova, laskavě a bez manipulace, nicméně jednoznačně, místem, kde se lidé učí vzájemně se podřízovat ku prospěchu Božího díla v celém sboru.
- Chceme být sborem, kde se lidé skrze vyučování na velkých shromážděních i skrze obecenství ve skupinkách navzájem vedou ke zralosti.
- Chceme být sborem, kde každý člen může objevit a uplatňovat své duchovní obdarování.
- Chceme být sborem lidí vydaných Kristu, ve kterém se přijímající proměňují v dávající.
- Chceme být místem, z něž budou vycházet misionáři do blízkých i vzdálených míst, aby zakládali nové sbory.
- Chceme vždy pamatovat na to, že Bůh je ochráncem vdov, sirotků a jiných potřebných, a chceme rozvíjet sociální službu ve sboru i ve společnosti.
- Chceme usilovat o jednotu Božích dětí. Chceme být požehnáním pro ostatní Křesťanská společenství v naší zemi, jakož i pro jiné pražské a mimopražské sbory, a to různými způsoby.

Věříme, že toto je Boží plán pro nás a chceme jej naplňovat k Boží slávě.

Vnitřní řád sboru KS Praha

Tento vnitřní řád je podřízen Základnímu dokumentu Církve Křesťanská společenství. Nepojednává znovu o otázkách, které jsou v Základním dokumentu obsaženy.

1. VEDENÍ SBORU

- 1.1. Nejvyšší autoritou sboru KS Praha je staršovstvo sboru KS Praha. Pouze staršovstvo sboru KS Praha je oprávněno provádět změny vnitřního řádu.
- 1.2. Staršovstvo povolává hlavního pastora (případně hlavní pastory), který má výkonné pravomoci.
- 1.3. Hlavní pastor nemůže měnit znění vnitřního řádu. Nemůže zřizovat regiony a ustanovovat jejich vedoucí. Může jednotlivému staršímu pozastavit členství ve staršovstvu do nejbližší schůze staršovstva sboru KS Praha.
- 1.4. Hlavní pastor podle potřeby a v součinnosti s ostatními staršími připravuje směrnice, které upravují různé oblasti života sboru. Znění těchto směrnic podléhá schválení staršovstva. Pokud není uvedeno jinak, platí směrnice ode dne schválení.
- 1.5. Celosborové staršovstvo po modlitbách a rozhovorech rozhoduje hlasováním. Vynaloží veškerou snahu na to, aby dosahovalo jednomyslnosti. V případě, že jednomyslnosti nebylo dosaženo, rozhoduje o otázkách věroučných a strukturálních (např. povolání dalšího staršího nebo zřízení nového regionu) tříčtvrtinovou většinou, v otázkách finančních, případně technických dvoutřetinovou většinou. Na odvolání hlavního pastora stačí nadpoloviční většina. Na jeho povolání je třeba tříčtvrtinová většina. Pokud se jedná o pravidelnou schůzi nebo pokud byla schůze svolána nejméně týden předem, počítá se kvórum z přítomných starších. Pokud se jedná o mimořádnou schůzi, počítá se kvórum ze všech ustanovených starších.
- 1.6. Staršovstvo se schází minimálně třikrát do roka. Hlavní pastor může svolat staršovstvo kdykoli. Staršovstvo musí být svoláno rovněž tehdy, pokud to požaduje nejméně čtvrtina starších.

2. REGIONY

- 2.1. Sbor KS Praha je rozdělen na regiony.
- 2.2. O zřízení či zrušení regionů rozhoduje staršovstvo sboru KS Praha.

3. VEDENÍ REGIONU

V čele regionu stojí buď pastor, nebo pastor a regionální staršovstvo, nebo region vede kolektivně regionální staršovstvo.

4. PASTOR REGIONU

- 4.1. Pastor regionu je pověřen hlavním pastorem (hlavními pastory) a potvrzen staršovstvem sboru KS Praha. Po určité zkušební době je ustanoven staršovstvem sboru KS Praha.
- 4.2. Pověření ani ustanovení pastora regionu není možné proti vůli regionálního staršovstva.
- 4.3. Pastor je pověřen, případně ustanoven veřejně na shromáždění regionu.
- 4.4. Hlavní pastor sboru KS Praha může odvolat pastora, a to i proti vůli regionálního staršovstva. Toto odvolání musí být potvrzeno na nejbližší schůzi staršovstva sboru KS Praha, a to nejpozději do tří měsíců od odvolání.
- 4.5. Regionální staršovstvo může podat hlavnímu pastorevi a staršovstvu sboru KS Praha návrh na odvolání pastora, případně na ustanovení pastora nového.
- 4.6. Jak při ustanovování, tak při eventuálních sporech včetně případného odvolání hledá staršovstvo sboru KS Praha jednotu s regionálním staršovstvem.
- 4.7. Je-li pastor odvolán, je to oznámeno veřejně (na regionálním shromáždění) s udáním důvodů odvolání.
- 4.8. V případě, že je region veden kolektivně, vysílá svého zástupce na setkání vedoucích regionů. Tento zástupce musí mít důvěru jak regionálního staršovstva (mluví na setkání vedoucích regionů jménem celého regionu), tak vedoucích regionů.

5. REGIONÁLNÍ STARŠOVSTVO

- 5.1. Pro regionální staršovstva platí obecná ustanovení Stanov Církve Křesťanská společenství.
- 5.2. Je-li povoláván nový regionální starší, musí to být oznámeno předem na sborovém shromáždění.

6. MZDOVÁ KOMISE

- 6.1. Mzdy zaměstnanců sboru KS Praha jsou určovány na základě předpisu, který je vypracován mzdovou komisí.

Vize sboru KS Praha

Vize je pro život sboru a jeho identitu velmi důležitá. Potřebujeme vědět, k čemu nás Bůh povolal, a proto vize nemůže být něčím, co si sami vymyslíme, ale co přijmeme od Pána Boha. Během vývoje sboru nám Bůh ukazoval určité věci, které pro nás připravil.

První částí naší vize je sborový záměr.

Tento sborový záměr je shrnutý do věty „**Kristem proměněné životy**“.

Druhou částí jsou sborové zásady, které jsme přijali ještě dříve než záměr a které jsou tím, čím poměrujeme své osobní životy i život celého sboru. Jsou jimi:

1. Víra založená na Božím slově
2. Neustálá modlitba
3. Dosvědčování Boží svatosti
4. Štědré dávání

Třetí částí je strategie, kterou chceme tento záměr naplnit. Záměr v současné době uskutečňujeme prostřednictvím regionálního skupinkového sboru.

Naším současným cílem je pokrýt Prahu asi 25 regiony o průměrné velikosti přibližně 100 dospělých členů tak, aby všichni obyvatelé Prahy měli shromáždění v dosahu svého bydliště.

Naším konečným cílem je spolu s dalšími sbory zasáhnout Prahu zvěstí evangelia.

OBSAH

Vítej na palubě	1
Z dějin sboru	2
Charakter sboru	3
Vnitřní řád sboru	4
Výroční shromáždění	5
Kdo může být členem	5
Opuštění sboru	6
Sbor, regiony a skupinky	7
Služba ve sboru	8
Sborové finance	8
Příloha A: Záměr sboru	11
Příloha B: Vnitřní řád sboru	12
Příloha C: Vize sboru KS Praha	15